

POSTANOWIENIE

Dnia 27 lutego 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Oktawian Nawrot (przewodniczący)

SSN Marcin Łochowski

SSN Marek Siwek (sprawozdawca)

w sprawie ze skargi R. B.

na przewlekłość postępowania Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie II S [...],
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 27 lutego 2019 r.,

- 1. skargę pozostawia bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia R. B. od wydatków niniejszego postępowania,
obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

R. B. w dniu 13 listopada 2018 r. złożył skargę na przewlekłość „postępowania w sprawie wszczętej pismem z 18 września 2018 r. skargi na przewlekłość Sądu Najwyższego w sprawie wszczętej pismem z 8 stycznia 2018 r. w sprawie przewlekłości Sądu Apelacyjnego w [...] w sprawie II S [...]”.

Wniósł o:

1. zobowiązanie Sądu Najwyższego do złożenia do akt:
 - a. dowodów umocowania na urządzie sędziego, jak tego wymaga art. 179 Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia takowych;
 - b. dowodów umocowania przez Naród do wykonywania władzy sądowniczej, jak tego wymaga art. 4 ust. 2 Konstytucji, osób podających się za sędziów, na okoliczność nieistnienia takowych;

2. zorganizowanie Sądu Najwyższego zgodnie z Konstytucją i ustawami;
3. stwierdzenie przewlekłości postępowania w sprawie;
4. przyznanie na rzecz skarżącego kwoty 20.000 zł tytułem zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Skargę należało pozostawić bez rozpoznania.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 2 ustawy o z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (jednolity tekst: Dz.U. z 2018 r., poz. 75) – dalej: ustawa z 17 czerwca 2004 r. – w sprawach nieuregulowanych w ustawie do postępowania toczącego się na skutek skargi sąd stosuje odpowiednio przepisy o postępowaniu zażaleniowym obowiązujące w postępowaniu, którego skarga dotyczy. Oznacza to, że z mocy powołanego wyżej przepisu w sytuacji niedopuszczalności skargi, zastosowanie ma art. 430 § 1 k.p.k. obligujący do jej pozostawienia bez rozpoznania. Sytuacja ta zachodzi natomiast w niniejszej sprawie.

Jak wynika z treści pisma R. B., złożył on skargę na przewlekłość postępowania w sprawach w przedmiocie skarg na przewlekłość postępowania. Należy natomiast stwierdzić, iż art. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r. zawiera zamknięty katalog postępowań, których może dotyczyć skarga o stwierdzenie przewlekłości w sprawie. Postępowanie w przedmiocie takiej skargi nie zostało wymienione w żadnym z punktów art. 3 ustawy z 17 czerwca 2004 r., a to powoduje, że skarga R. B. musi być uznana za niedopuszczalną z mocy ustawy. Takie stanowisko od dawna prezentowane jest w orzecznictwie Sądu Najwyższego (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z 6 grudnia 2011 r., KSP z 9 stycznia 2017 r., KSP 21/17, z 12 stycznia 2017 r., WSP 2/16.) W konsekwencji, z mocy art. 430 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r. skargę tę należało pozostawić bez rozpoznania.

Rozstrzygnięcie o wydatkach niniejszego postępowania wynika z treści

art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i art. 8 ust. 2 ustawy z 17 czerwca 2004 r.
Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.